אמר רבי יוםי אין אלו נדרי ענוי נפש ואלו

הן נדרי ענוי נפש "אמרה קונם פירות

העולם עלי הרי זה יכול להפר פירות מדינה

זו עלי יביא לה ממדינה אחרת פירות חנווני

זה עלי אינו יכול להפר ואם לא היתה פרנסתו

אלא ממנו הרי זה יפר דברי רבי יוםי:

נדרי ענוי נפש הוא דמפר שאין בהן

ענוי נפש אינו מפר והא תניא יבין איש לאשתו בין אב לבתו מלמד שהבעל מפר

נדרים שבינו לבינה יאמרי הלין והלין מפר

מיהו ענוי נפש מפר לעולם אבל אין בהן

ענוי נפש כדאיתה תחותיה הויא הפרה מכי מגרש לה חייל עלה נדרה בדברים

שבינו לבינה שאין בהן ענוי נפש אבל יש בהן ענוי נפש לא חייל עליה נדרְה

ודברים שאין בהן ענוי נפש כי מגרש לה

חיילא עלה והא תנן ייר' יוחנן בן נורי

אומר יפר שמא יגרשנה ותהא אסורה

לו אלמא כי מגרש לה ומפר לה מעיקרא

הויא הפרה אמרי הלין והלין הויא הפרה

יאלא גדרי ענוי נפש מפר בין לעצמו ובין לאחרים אין בהן ענוי נפש לעצמו מפר

לאחרים אינו מפר והכי קתני אלו נדרים

שהוא מפר בין לעצמו ובין לאחרים נדרים

שיש בהן ענוי נפש: אם ארחץ: היכי

קאמר אילימא דאמרה קונם פירות עולם

עלי אם ארחץ למה לה הפרה לא תרחץ

ולא ליתסרן פירות עולם 🐠 אלו עלה ועוד

בהָא לימא ר' יוםי אין אלו נדרי ענוי נפש

דלמא רחצה ואיתסרו פירות עולם עלה

זה נונוי נפשי ואם לא הימה פרנסמו

אמר רבי יוסי אין אלו נדרי ענוי נפש. מפרש בגמ' [פא.] דלר' יוסי

נדרי ענוי נפש הוא דלא הויין אבל דברים שבינו לבינה הויין:

ואלו הן נדרי ענוי נפש. מסקנא דמילתיה דרבי יוסי היא: יביא

עין משפם נר מצוה

ג א מיי׳ פי״ב מהל׳

. רמב טוש"ע י"ד סימן רלד סעיף ס: דב ג מיי׳ שם הל׳ ב ג :טוש"ע שם סעי׳ נה

רים הלי ז סמג לאוי

תורה אור השלם אַלֶּה הַחְקִּים אֲשֶׁר
צְּוָה יְיָ אֶת משֶׁה בֵּין אִישׁ בָּיְעְתֵּוֹ בֵּין אָב לְבִתּוֹ בִּנְעָרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ:

במדבר ל יז

הגהות הב"ח

הגדורת הב"ח עולם עלה כליל ומימק פירות אלו ממחק: (2) רש"י ד"ה מכי מנרש לה וכוי חייל עלה גדרא בנדרי כלייל והד"א: (4) ד"ה אילימא וכוי תליא נדרה בהגאת רחיצה אמאי מצי:

תוספות אמר] ר' יוםי אין אלו (אמר) נדרי ענוי נפש. בגמרא מפרש: קונם פירות העולם עלי יפר. דהוי עינוי: פירות מדינה וה. לא הוי עינוי שיכול להביא ממדינה אחרת: פירות חנוני זה אינו יכול להפר. שיכולה להסתפק מחנוני אחר: ואם לא היתה פרנסתו אלא ממנו. כלומר שאותו חנוני מקיף לה ורגיל אללו מיפר דהוי עינוי נפש: מלמד שהבעל מפר דברים שבינו לבינה. מפר לעולם. גם כי תתגרש מפר לעולם. גם כי תתגרש [וה"ק] אלו נדרים שהוא מפר [לה] הפרת עולם נדרים שיש בהן ענוי נפש: ר' יוחגן כן גורי אמר. מתני' היא בהאי פירקא (דף פה.) שנודרת קונס שאני עושה לפיך יפר שאם לא יפר שמא יגרשנה ותהא אסורה להחזיר שיחול הנדו דכל כמה שהיא מחתיו לא חל הנדר דאלומי אלמוה לשעבוד דבעל אלמא כי מפר לה מעיקרא הויא הפרה אחר הגירושין: אלא גדרי ענוי נפש מפר בין לעצמו. שהיא תחתיו בין לאחרים אחר שתחגרש ותנשא לאחרים אבל דברים שבינו לבינה לעלמו מפר שבינו נפינה נענתו מפר לאחרים אינו מפר כלותר כל מה דשייך לעצמו הוי הפרתו הפרה בין כשהיא תחתיו ובין כשגירשה דאכתי היו שפיר בינו לבינה כל כמה דלא נישאת לאחר מפר כשניסת לאחר חל

אלא ממנו. שחנווני זה מקיפו ולא ימלא אחר שיהא מקיפו ופעמים שאין לו מעות ונמצאת היא מתענה הלכך יפר. ומסתברא דלר׳ יוסי נמי בנדרה מפירות מדינה שהיא דרה בה יפר דלא גרעה מדינתה מחנווני המקיפו וכי התני יביא לה ממדינה אחרת בשלא נדרה מפירות מדינתה: דברי רבי יוסי. בגמרא [פב.] מפרש למה לי כיון דבריש מילתיה תנא אמר ר' יוסי: בבי כי מגרש לה חיילי. ומתסרא בהו אע"פ שחזר ונשאה: והתנן רבי יוחנן בן נורי חומר יפר. מתניתין היא בהאי פרקאם וקתני רישא קונם שאני עושה על פיך אינו נריך להפר דהא משעבדא ליה ואלמוה רבנן לשיעבודיה דבעל שלא יפקיענו קונם ר׳ יוחנן בן נורי אומר יפר שאם לא יפר יחול הנדר כשיגרשנ׳ ותהא אסורה לחזור לו שמא יהנה ממנה ומש״ה יפר. אלמא כי מפר לה מעיקרא אפי׳ בתר גירושין לא חייל נדרה ואע"ג דמעשה ידיה מדברים שבינו לבינה הוא: בין לעלמו. מהניא הפרה דיליה בין שהיא ראויה לעלמו של מפר: בין להחרים. הפילו גרשה ונשחת לחחר: אבל אין בהם ענוי נפש אלא דברי׳ שבינו לבינה לעלמו מפר לחחרי׳ אינו מפר. דכיון שנשאת לאחר בטלה לה הפרה דיליה וחייל נדרה והכי קתני ואלו נדרים שהוא מפר בין לעצמו בין לאחרים דכיון דתני מפר סתמא הפרה עולמית משמע: היכי קאמרה. דלשון קונס לא שייך אס: אילימא דאמרה קונם פירות עולם עלי אם

ארחן למה לה הפרה לא תרחן ולא ליחסרון פירות עולם עלה. דמדלא תני כגון שנדרה ברחילה עלמה אלמא ברחיצה ליכא ענוי וכיון דליכא ענוי למה לה הפרה. ומדאמרינן האי לישנא דלמה לה הפרה ואמרי' נמי לא תרחץ ולא ליתסרון פירות עולם עלה משמע דכל אימת דלא רחצה לא מתסרי עלה פירות ולא חיישינן שמא תרחץ ואיכא למידק דהא אמר רב יהודה לעיל פרק ואלו מותרין (דף יד:) קונס עיני בשינה היום אם אישן למחר אל יישן היום חיישינן שמא יישן למחר דבתנאיה לא מזדהר וה"נ אית לן למיחש דלמא רחצה ותתקר מהשתא בפירי לאו קושיא היא דאי אמרה בהדיא קונם פירות עולם עלי מהיום אם ארחץ ה"נ אבל כיון שתלתה נדרה באם אין במשמע שתחול נדרה אלא לאחר שתעבור על תנאה: ועוד בהא לימא רבי יוסי אין אלו

נדרי ענוי נפש דלמה רחלה והחסרו פירום עולם עלה. להו דינה דר׳ יוסי קה קשיה ליה דהיכי נקשי לרבי יוסי המהי לה יפר דלמה רחצה דהא איפכא אקשינן לתנא קמא לא תרחץ ולא לתסרון פירות עולם עלה אלא לישנא קשיא ליה דקאמר אין אלו נדרי ענוי נפש דמשמע דלא פליג אמאי דחייש ת"ק דלמא רחצה אלא דקאמר דאפי׳ הכי אין אלו נדרי ענוי נפש והא ודאי קשיא דכיון דקמודה דלמא

אמר רבי יוסי וכו'. ובגמראם מפרש דאין ענוי נפש אלא כגון קונס שלא אוכל בשר ושלא אשתה יין וכדגרסינן במסכת כתובות בפרק המדירגי לרבי יוסי ולרבנן דברים שאין בהן ענוי נפש כגון שנדרה לה ממדינה אחרת. דכיון דמותרת לאכול מפירות מדינה אחרת אין שלא לאכול עמו בקערה דהיינו דברים שבינו לבינה בגמרא מפרש

היאך מפירן בעל: פירות מדינה זו עלי. בקונס. מפורש בברייתה דרבי חייאדי אם יש לו חלק בהן זהו ענוי נפש אין לו חלק בהן אין אלו ענוי נפש ויביה לה ממדינה החרת: וחם לה היתה פרנסתו. של בעל אלא הימנו שהחנווני הזה מעלה לו מזונות הרי זה יפר דברי ר' יוסי דהיינו ענוי נפש: גבו' מדקתני ואלו נדרים שמפר וקמפרש בהו ענוי נפש מכלל דשחין ענוי נפש כגון דברים שבינו לבינה אינו מיפר: והתניא. בספרי בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעוריה מה ת"ל אם לנדרים שיש בהן ענוי נפש הרי כבר נאמר לענות נפש אלא מלמד שהבעל מפר בנדרים שבינו לבינה: אמרי. הני והני בין נדרי ענוי נפש בין שבינו לבינה מפר: מיהו נדרי ענוי נפש מפר לעולם. אפילו לאחר שתלא מתחתיו שתחגרש או תתאלמן וה"ק מתני' אלו נדרים שהוא מפר לעולם: (כ) כי מגרש לה או ההאלמן. דנפקא מרשותיה: חייל עלה. בנדרים שבינו לבינה אבל יש בהן כו׳. הש״ם הוא דקא פשיט למילתא: ומי מלית אמרת דברים שאין בהן ענוי נפש כי מגרש לה דחיילי עלה והחנן. במתני׳ קונס שאני עושה לפיך כל מה שאני עושה להנחת פיך יהח עלי כקרבן: ר' יוחנן בן נורי חומר יפר דשמח יגרשנה ותהח אסורה לו. דבמה שנדרה השתא אין בדבריה כלום דאינה יכולה לאסור עליו מה שתהנו לו חכמים ממנה אבל אם

יגרשנה מיד חל הנדר ותהא אסורה

לחזור לו שהיא מודרת הנאה ממנו

והיינו דברים שבינו לבינה וקא"ר יוחנן

בן נורי יפר אלמא דכי מפר והדר מגרש לה תו לא חייל עלה נדר: אמרי הלין והלין. בין יש בהן ענוי נפש ובין אין בהן ענוי נפש הויא להו הפרה לעולם אפי׳ לאחר שתחגרש אלא דנדרי ענוי נפש מופרין לעולם בין לעלמו בין לאחרים בין יגרשנה ויחזירנה בין תנשא לאחרים: לעלמו מפר. כשיגרשנה ויחזירנה אבל ניסת לאחרים חיילי עלה: וקא מהדר אליצא דרבנן היכי קחני דאמרה אם ארחץ: אילימא דאמרה קונם פירות וכו' למה לי הפרה. דכיון דלא אמרה קונם פירות עלי סתם אלא תליא נדרה (ג) בהנאה אמאי מלי מפר והא אפשר דלא הוי ענוי נפש דלא תרחץ ולא תתסר בפירות. והשתא לא ס"ל דרחילה עלמה הוי ענוי נפש: ועוד. אי דקאמרה כה"ג בהא לימא ר׳ יוסי אין אלו נדרי ענוי נפש כלל והא ודאי נדרי ענוי נפש הן:

ואלא

רחצה אעיקר נדרה הא אית בה עינוי נפש ואם איתא דלא מודה ליה דלמא לחצה הוה לן למימר אין יכול להפר משום נדרי ענוי נפש: 6361

מפר בשניסות לממו מד הנדר דהכי משמע קרא בין איש לאשתו בעוד האיש בין אים לאסוד נעוד האיש של לאסוד נעוד האיש של לאסוד נעוד האיש של לאסוד ונה כשניבאה היי שפיר בין איש לאשמו שאם יחזירנה יהיה בינו לבינה שמחתר הוא להחזירה הלכך אינו חל לל החדרון. מדקאמרס שאמרה קונס פירות עלי ולא אחר שלי אחר שלי הייה בינו לבינה שמחתר הוא להחזירה הלכן אחר שלי בשל שחור הוא להחזירה הלכן אחר שלי בשל אחר שלי שמחתר מוכל אחר שלי או אחר בירות עולם עלה אחר בירות עולם עלה אחר האחר האחר האחר האחר שלי אם אחרון לבה לי הפרה לא תרחץ. ממקסתי מול שבדה עלי בירות עולם עלה אחר בירות עלה ואחר בירות עלה לואחר בירות עלה אחר בירות עלה לואחר בירות בירות עלה לואחר בירות עלה לואחר בירות עלה בירות בירות עלה בירות בירות בירות עלה בירות בירות

מוסף רש"י

מסורת הש"ם

א) לקמן פה., ב) [עיי לקמן פא:], ג) [דף עא.], ד) [מוספחא פ"ז ה"ג],

ה) לחמן פה., ו) ל"ל שחל,

אין אלו נדרי ענוי נפש. ולון הכעל מיפר, דלענות נכש כתיצ (כתובות עא.). יפר שמא יגרשנה יתהא אסורה לו. לחזור לו, דאותה מלאכה שעושה אחר הגירושין כשתבא ברשותו אסור באותה ברשותו אסור באותה מלאכה ובכל מעשה ידיה מגירושין ואילך, וקסבר אדם אוסר דבר שלא בא לעולם, כגון מעשה ידיה שעתידה לעשות דלכשתבא לעולם אחר גירושין אע"פ שלא בא לרשותו בעת שבא לעולם דהא מגורשת היא לכשבאה ברשותו שתנשא לו שיהא אסור (לקמן פה.)**.**

פירוש הרא"ש אם לא היתה פרנסתו עד שירויח ויפרע לו: גבו'

מלמד שהבעל מפר דברים שבינו לבינה. וה"ה נמי אנ והאי דנקט בעל משום דגבי בעל כחיב בער משום זגפי בער כחיב לענות נפש ומהכא קא מרבה אף דברים שבינו לבינה כגון שנדרה שלא לשמשו או שאר דברים שגורמים איבה בינו לבינה: כי מגרש לה חייל עלה גדרא. דהכי משמע ליה השתח לישנח דקרח בין אים לאשתו דוקא כל זמן שהיא אשתו: רבי יוחנן אמר יפר. אע"ג דהשתא לא מלי אסרה עליה דבעל מעשה ידיה משום דמשעבדא ליה: שמא יגרשנה. ופקע שעבודיה ויחול הנדר ולא יוכל להחזירה הלכך מפר לה ומיקרי שפיר דברים שבינו לבינה כיון דאשתו היא השתא וכשיחזירנה יהיו דברים שבינו לבינה אלמא לנרים עפית לפיהה תחתה כי מפר לה השתח הוי הפרה לעולם: אלא גדרי ענוי נפש מפר בין לעצמו בין לאחרים. נין לעצמו כל זמן שהיא תחתיו בין לחחרים חם תתגרש ותנשח לחחר: אין בהן ענוי נפש לעצמו מפר. כלומר כל מה דשייך לעצמו הוי הפרחו הפרה כל זמן שהיא תחתיו ובין אם גרשה והחזירה הלכך אם גירשה כל זמן שהיא ראויה לשוב אליו לא חל הנדר אבל אם נשאת לאחר חל הנדר דלא מסתבר למימר שיחול הנדר מיד אחר שגרשה ואם יחזירנה פקע הנדר דלה מלינו נדר ¹⁾ (שלא) פקע ממילא: למה לה הפרה ממילא: למה לה